

МЦПД

Міжнародний
Центр
Перспективних
Досліджень

01001, Україна, м. Київ, вул. Бориса Грінченка, 4, офіс 3.
Тел. (044) 279-88-23 | office@icps.kiev.ua | www.icps.com.ua

Inside Ukraine

2 жовтня 2014 року
№31

Зміст

Державні рішення	1
Президентський курс на реформи	1
Репресивна політика Кремля може радикалізувати кримських татар	3
Економічна ситуація	5
Міжнародні організації деталізують вимоги і очікування щодо України	5
Енергетична політика	6
Політична конкуренція	8
Переваги та небезпеки провладних партій	8
Пристрасті навколо Валерія Хорошковського	9
Люстрація сміттєвим баком як ознака радикалізації суспільства	10

Державні рішення

Підписання мінського протоколу зменшило інтенсивність бойових дій на Донбасі, але не припинило їх. Водночас, зменшення кількості жертв і можливість логістично забезпечити передові позиції сил АТО свідчить про відносно затишшя, яке дозволить перегрупуватися обом сторонам конфлікту.

Реалізація мирного плану Петра Порошенка дозволила йому переорієнтуватися на ще одне важливе для суспільства питання — проведення реформ. Ефективна комунікація Президента з громадянами в умовах кризи та чітке пояснення його бачення змін у країні може надати його образу харизматичних рис. Однак харизма вимагає також постійного підкріплен-

ня конкретними результатами діяльності.

Президентська адміністрація активно займається поясненням «Стратегії 2020», яка насправді є механічним переліком необхідних реформ і не містить конкретних механізмів їхньої реалізації. Обидва фактори, а також велика кількість запропонованих реформ (62) викликали критику суспільства й інших політичних сил.

У вересні 2014 року загострилися утиски кримських татар з боку російської влади Криму. Послідовна проукраїнська позиція цього народу дратує Москву, а тому проти кримськотатарських активістів все сильніше працює репресивна машина Кремля.

Президентський курс на реформи

Петро Порошенко використовує відносно затишшя на Сході для активізації процесу проведення реформ у країні. Суспільство вимагає змін практично у всіх сферах функціонування держави: від правоохоронної системи до умов ведення бізнесу, від боротьби з корупцією до підвищення обороноздатності та енергетичної безпеки.

Президент використав затишшя на Сході для презентації свого бачення реформ

Військові дії на Донбасі на кілька місяців стали пом'якшуючою обставиною у відсутності значних досягнень з боку уряду, але не зняли відповідальності з влади за нульову ефективність у побудові нових інституцій чи запровадженні європейських стандартів управління державою.

Розуміючи суспільний запит на побудову демократичної системи державного управління, позбавленої корупційних ризиків, Петро Порошенко ще у своїй передвиборчій програмі на-

весні 2014 року пообіцяв цілу низку конкретних змін у державі. Презентувавши 25 вересня 2014 року «Стратегію 2020», Президент задав тон у суспільному дискурсі щодо цього питання.

Президентом було визначено вісім першочергових реформ: антикорупційна, судова, децентралізація та реформа державного управління, дерегуляція та розвиток підприємництва, реформа правоохоронної системи, реформа системи національної безпеки й оборони, реформа системи охорони здоров'я та податкова реформа. Крім того, передбачається реалізація двох спеціальних державних програм: енергонезалежності та популяризації України у світі.

Заява Петра Порошенка, що насправді реформ буде набагато більше — понад 60, була неоднозначно сприйнята в суспільстві. Успішна реалізація хоча б кількох, як от судової чи антикорупційної, вже дозволить політику увійти в історію. Окреслення надто амбіційної програми реформування призведе до розпорошення ресурсів, збільшення опору системи до змін і незавершеності жодної з них. Це саме той випадок, коли кількість ніколи не перетвориться у якість.

Показово велика кількість заявлених реформ викликала критику суспільства

Про бажання вразити аудиторію саме кількістю запропонованих змін свідчить також те, що багато реформ, зазначених у різних векторах руху, насправді пов'язані між собою. Наприклад, реформу енергетики, програму енергоефективності та програму енергонезалежності цілком можна узагальнити під єдиною вивіскою — реформа енергетичного сектору.

Більшість із 60 реформ можна звести до однієї — антикорупційної. Саме послідовна боротьба з корупцією зробить суди незалежними, відновить довіру суспільства до правоохоронних органів

Більшість реформ можна звести до однієї — антикорупційної

і покращить умови для ведення бізнесу. Вона дозволить оновити систему державної влади та мінімізує можливості для відмивання грошей з державного бюджету, у тому числі в енергетичному секторі. Саме тому іноземні партнери ставлять на перше місце серед проблем в Укра-

їні навіть не воєнні дії на Сході, а корупцію. І саме тому для надання чергового траншу фінансової допомоги донори вимагають від української влади вжити конкретних заходів щодо боротьби з корупцією.

Україні потрібна навіть не стільки люстрація чиновників, як антикорупційна люстрація законодавства. Всі закони мають відповідати кільком чітким принципам: порушення закону веде до неминучого покарання, держслужбовець приймає рішення на основі норм, а не на власний розсуд, а аудит за дотриманням норм здійснюється незалежними контролюючими органами. Антикорупційна реформа не є секторальною, вона впливатиме на всі сфери життя в країні.

Україні потрібна антикорупційна люстрація законодавства, а не чиновників

Існує величезний розрив між тим, як Президент говорить про необхідність реформ, і текстом «Стратегії 2020», який опублікувала його адміністрація. Петро Порошенко чітко розуміє, що питання реформ — це питання виживання української держави. Він відверто говорить про це з громадянами і завдяки такому способу комунікації його підтримка тільки зростатиме.

Однак «Стратегії 2020» представлена лише механічним переліком програм і реформ, в якому нема внутрішньої ієрархії та не описано кроки, необхідні для досягнення поставлених показників. Радянська стилістика документу проявляється вже у тому, що гордість за країну визначається одним з векторів руху, а ефективність реформ оцінюється за плановими показниками (наприклад, як показник закріплено збільшення кількості призових місць, які українська команда має виграти на Олімпійських іграх 2020 року).

Опублікований текст «Стратегії 2020» сповнений радянської стилістики

Дмитро Шимків наголошує, що президентська адміністрація не займатиметься власне розробкою реформ, а лише координуватиме їхню реалізацію. Детальні механізми реформування країни має розробити громадянське суспільство, а цільові групи експертів будуть координуватися Національною радою реформ.

Таким чином, представник президентської адміністрації робить акцент на візії та громад-

ському обговоренні змін. При цьому, запропонована візія не надає повноцінної картини змін у державі, і не зрозуміло, хто працюватиме з результатами громадського обговорення. Крім

того, існує серйозна проблема у виконанні цієї візії, оскільки не існує системної співпраці між президентською адміністрацією і Кабміном щодо реалізації реформ.

Репресивна політика Кремля може радикалізувати кримських татар

Російська влада продовжує цілеспрямовану політику гонінь кримських татар які водночас є національною меншиною і корінним народом на півострові. Для Росії, яка передбачила кримінальне покарання для осіб, які не визнають Крим російською територією, послідовна проукраїнська позиція кримських татар залишається потужним подразником. Якщо утиски свободи слова та сумління стосовно кримських татар з боку російської влади продовжать набирати оберти, методи боротьби з інакодумством все більше нагадуватимуть репресивну машину нацистської Німеччини чи Радянського Союзу часів Йосифа Сталіна.

Російська влада продовжує цілеспрямовану політику гонінь кримських татар

Російська окупаційна влада Криму не обмежилася лише забороною на в'їзд Мустафи Джемілева та Рефата Чубарова, які є лідерами кримськотатарського народу. Ці два чоловіки є моральними авторитетами для народу, в якого надзвичайно сильне відчуття колективної самоідентифікації.

Незважаючи на тиск, лідери кримських татар наполягають на ненасильницькій боротьбі за свої права та свободи. Однак посилення утисків кримських татар може вести до радикалізації настроїв серед кримськотатарської молоді, особливо якщо ці інциденти стосуватимуться їхньої власної безпеки.

Посилення утисків може вести до радикалізації кримськотатарської молоді

28 вересня 2014 року під Білогірськом у Криму невідомі люди у формі викрали двох кримських татар Ісляма Джемпарова та Джемдета Іслямова. Поліція і ФСБ заперечують свою причетність до цього інциденту, хоча автомобіль, на якому вивезли хлопців, належить місцевим

правоохоронним органам. За останні п'ять днів викрадених так і не було знайдено.

Нагадаємо, що саме у Білогірському районі 15 березня 2014 року було викрадено, піддано тортурам і вбито Решата Аметова, кримського татарина, який вийшов на одиночний мирний протест проти окупації Криму росіянами. Повідомляють, що до його викрадення причетні представники «самооборони Криму», але за шість місяців самопроголошеній владі півострова так і не вдалося знайти винних у цьому злочині.

Нещодавно Мустафа Джемілев також заявив, що «кримська самооборона» склала списки кримськотатарських активістів, яких «хочуть ліквідувати».

Продовжується психологічний тиск на кримських татар з боку російської влади. Останнім часом окупаційна влада на півострові все частіше проводить обшуки у будинках представників меджлісу. Меджліс є представницьким органом кримських татар, метою діяльності якого є відновлення прав і національно-культурне самовизначення цього народу.

16 вересня 2014 року озброєні правоохоронці протягом 11 годин проводили обшук самого меджлісу, а потім виселили інституцію з приміщення, яке вона займала. Ще у травні 2014 року Наталія Поколонська, прокурор Республіки Крим, яку на посаду призначив Володимир Путін, заявила про можливість ліквідації меджлісу за статтею «екстремізм» та забронувала його діяльності на території Російської Федерації.

Кримська влада хоче ліквідувати меджліс і кримськотатарські ЗМІ

24 вересня 2014 року кримське Міністерство внутрішніх справ звинуватило єдиний кримськотатарський канал АТР у екстремізмі,

оскільки канал «наполегливо закладає думку про можливі репресії за національною і релігійною ознакою та сприяє формуванню антиросійської громадської думки».

Кримські татари відмовляються визнавати анексію Криму росіянами і роблять це виключно ненасильницькими методами. Більшість кримських татар бойкотували вибори до місцевого парламенту, організовані 14 вересня 2014 року. У результаті цих виборів, які не визнаються ні Україною, ні світом, законодавчий орган півострова відтепер відповідає російському шаблону. Він складатиметься із 70 депутатів «Єдиної Росії» Володимира Путіна та 5 представників Ліберально-демократичної партії Росії (ЛДПР) Володимира Жириновського. Хоча мешканці півострова очікували від російської влади покращення життя і реформ, у кримський парла-

мент зайшли все ті ж місцеві політики

За пошуками сценаріїв мирного врегулювання на Донбасі українській владі та світовій спільноті не можна забувати про 250-тисячний народ на кримському півострові, який залишився сам на сам з репресивною машиною Кремля та всіляко намагається захистити власні демократичні права та свободи. Якщо правозахисні організації та світова спільнота ігноруватимуть утиски кримських татар у Криму, це дасть російській владі відчуття всездозволеності та збільшить кількість біженців з півострова. Також ймовірним залишається сценарій радикалізації окремих груп з-поміж середовища кримських татар.

Російські репресії проти кримських татар збільшать кількість біженців з півострова

Економічна ситуація

Світовий банк визначив пріоритетні реформи в Україні. Серед найбільш очікуваних — макроекономічна стабілізація, боротьба з корупцією та реформа енергетичного сектору. В той же час, у ЄС вирішили зробити більш жорсткими умови надання Україні кредиту в 1 мільярд євро. Акцент зроблений на антикорупційних заходах.

Прогрес у тристоронніх газових переговорах між Україною, Росією і ЄС вселяє надію у вирішенні проблеми постачання енергоресурсів у зимовий період. Швидше за все, дефіцит у газовому балансі України буде заповнено за рахунок підписання короткострокового контракту з Росією.

Міжнародні організації деталізують вимоги і очікування щодо України

Світовий банк визначив пріоритетність реформ в Україні, яка полягатиме в економічному зростанні, створенні нових робочих місць для населення та покращення їхньої якості. Реформи пропонується проводити у такій послідовності:

Світовий банк визначив пріоритети для реформ

- 1) макроекономічна стабілізація і стабілізація роботи банківського сектору;
- 2) зменшення корупції, посилення підзвітності та підвищення рівня довіри населення до

- органів влади. Це підвищить ефективність державних видатків і поліпшить якість надання державних послуг населенню — як інфраструктурних, так і соціальних, зокрема, в охороні здоров'я й освіті;
- 3) реформа енергетичного сектору, а також поліпшення інвестиційного та бізнес-клімату для росту і розвитку приватного бізнесу. Це дозволить створити нові робочі місця. Іншим важливим напрямком має стати створення надійної системи адресної соціальної допомоги.

До кінця 2014 року Світовим банком передбачається залучення до України близько 3,5 млрд. дол. США. Уже надано 2,5 млрд. дол., з яких 1,25 млрд. — це пряма бюджетна підтримка, спрямована на проведення реформ. Крім того, передбачається позика прямої бюджетної підтримки, а також інвестиційні позики на реформування системи охорони здоров'я та реконструкцію енергетичної системи у розмірі 1 млрд. дол. США.

В ЄС також відреагували на останні події в Україні. В результаті було прийнято рішення зробити більш жорсткими умови надання Україні кредиту в 1 мільярд євро. Представництво Європейського Союзу передумало робити українському уряду «знижку» у зв'язку з військовими діями на Донбасі і надавати в спрощеному варіанті кредит, який повинен позиціонуватися як фінансова допомога.

Раніше передбачалося, що Євросоюз може надати макрофінансову допомогу Україні в роз-

ЄС зробив умови надання кредиту Україні більш жорсткими

мірі 1 млрд. євро без додаткових умов у зв'язку з військовою агресією на її території. Очікується, що ця сума надійде з боку Європейського банку розвитку та реконструкції.

До вимог, які ЄС висунув українській стороні, зокрема, належать:

- публікація всіх планів дій у сфері державних закупівель;
- дотримання Бюджетного кодексу в частині прозорості бюджетного функціонування (публікація проекту держскарбниці і щомісячних відомостей про хід його реалізації);
- імплементація антикорупційного законодавства відносно декларування майна; законодавчі нововведення про незалежне антикорупційне бюро;
- своєчасне відшкодування ПДВ в грошовому вигляді (без механізму векселів);
- збільшення рівня прозорості функціонування НАК «Нафтогаз України» за допомогою введення щорічної звітності у відповідності до стандартів IFRS.

Енергетична політика

Керівництво НАК «Нафтогаз України» виступило з пропозицією вирівняти ціну на газ для всіх споживачів до кінця поточного року, тому ціна блакитного палива для населення зросте в 4 рази. Згодом віце-прем'єр міністр з регіонального розвитку Володимир Гройсман спростував цю інформацію. На його думку, падіння доходів населення та важка економічна ситуація не дозволяють настільки підняти ціни. Втім заяви урядовця мають політичний характер та не відповідають реаліям сучасної ситуації. З початком передвиборчого марафону жоден політик не візьме на себе відповідальність за непопулярні рішення, що прямо впливають на погіршення соціальних стандартів населення. Нагадаємо, що однією з вимог МВФ для виділення кредитного траншу на 2014 рік було підвищення тарифів на газ та опалення для населення на 40%, а також поступове зниження субсидіювання енергетичної

Під час виборів жоден політик не візьме на себе відповідальність за підвищення цін на газ

сфери. Тому вирівнювання ціни на газ для населення і промисловості є безальтернативним і залишається питанням часу.

За прогнозами, дане питання актуалізується після парламентських виборів. Ризики, які може отримати уряд після вирівнювання цін на вуглеводні — зниження платіжної дисципліни населення, збільшення кількості малозабезпечених громадян та зростання фінансового навантаження на бюджет для підтримки програм субсидіювання. Переваги від вирівнювання цін на газ отримає промисловість, оскільки зможе акумулювати заощаджені кошти на розвиток і модернізацію своїх підприємств та, як результат, здешевити собівартість кінцевого продукту. Крім того, вирівнювання цін дозволить позбутися корупції у питаннях розподілу ресурсів (відомі корупційні схеми, коли газ використовувався комерційними структурами, а списувався на населення, яке платить в рази менше). Інше питання, на якому слід загострити увагу, полягає в тому, куди підуть додаткові кошти, отримані від підвищення ціни на газ, де і як їх ви-

користуватимуть. Традиційно в українській внутрішній політиці підняття цін на енергоносії призводить до збільшення субсидювання малозабезпеченого населення. Як альтернативу, можна запропонувати певну державну програму стимулювання енергоефективності. Така ініціатива може реалізовуватися у вигляді пільгових програм кредитування утеплення будинків, встановленні лічильників теплової енергії та закупівлі енергоефективних технологій, які допомогли б у короткостроковій перспективі знизити обсяги споживання газу тощо.

Минулого тижня відбулися переговори в Берліні з українського газового питання у форматі Україна-ЄС-Росія. За попередніми домовленостями Київ має можливість купити 5 млрд. куб. м російського газу за ціною 385 дол./тис. куб. м, але при умові погашення боргу в 3,1 млрд. дол. Результат перемовин влучно характеризує шаховий термін «пат» — відсутність переможених. ЄС працював на упередження можливих проблем з поставками російського газу в зимовий період. «Газпром» виконав завдання Кремля і не поступився ціною та уникнув «холостого» спалювання газу на свердловинах. Україна мінімізувала ризик зриву опалювального сезону, перестраховавшись російським газом.

**Газові
переговори
у Берліні
дозволять
Україні купити
у Росії газ на
зимовий період**

Питання вимушеної «газової дієти» залишається гострим, не дивлячись на низку вжитих офіційним Києвом превентивних заходів для запобігання енергетичній кризі взимку: накопичення газу у підземних сховищах, заміщення газу мазутом, закупівля імпортного вугілля, скорочення обсягів експорту електроенергії тощо. Проблеми посилюється двома факторами. По-перше, НАК «Нафтогаз України» не зміг переконати приватні видобувні компанії закачувати до сховищ половину продукції для створення газового резерву (приватники сумніваються, що отримають вчасно оплату від держави). По-друге, «Газпром» на рівні Єврокомісії піднімає питання законності реверсних поставок газу в Україну (у деяких газових контрактах чітко виписана заборона реверсу).

Отже, не дивлячись на спроби уряду Яценюка в короткий термін диверсифікувати поставки енергоресурсів та реалізувати план енергозбереження, дефіцит у газовому балансі держави залишається великим — 5-8 млрд. куб. м. Вирішити проблему поточного газового дефіциту Україна може у два способи: перший — укласти тимчасову газову угоду з Росією до рішення Стокгольмського арбітражу; другий — розширити географію реверсу газу з Європи.

**Дефіцит
у газовому
балансі —
5-8 млрд. куб. м**

Політична конкуренція

Все частіші заяви представників провладних партій про необхідність проведення реформ пояснюються початком передвиборчої кампанії. Презентація концепцій реформ, а також загальних стратегій необхідних змін посилює позиції провладних гравців, яких їхні опоненти критикують за бездіяльність. Арсеній Яценюк і Петро Порошенко акумулюють критику не лише щодо власних дій, а й щодо прорахунків членів своєї команди.

«Сильна Україна» намагатиметься позиціонувати себе командою реформаторів і активно

критикуватиме ініціативи уряду. Крім Сергія Тігіпка, на передній план у цій політичній силі виходить Валерій Хорошковський.

Розчарування суспільства у відсутності покарання для колишніх представників режиму Віктора Януковича виражається у акції *trash bucket challenge*, коли дискредитованих політиків і чиновників показово викидають у сміттевий бак. Найбільше ця акція стосуватиметься колишніх «регіоналів», які ідуть на вибори по списках «Опозиційного блоку».

Переваги та небезпеки провладних партій

Перевага провладних партій полягає в тому, що навіть поточні справи представників цих сил у владі прямо впливають на їхні рейтинги. Зокрема, мирний план Петра Порошенка чи озвучена Президентом «Стратегія 2020» та сприйняття цих ініціатив суспільством визначатиме коливання підтримки «Блоку Петра Порошенка».

Заяви посадовців впливають на позиції їхніх політичних сил

Аналогічно, заяви спікера Верховної Ради Олександра Турчинова щодо необхідності підписання Президентом закону «Про очищення влади» чи критика законів «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей» є ознаками політичної конкуренції між двома провладними політичними силами. Опублікування Арсеном Аваковим концепції реформування МВС за місяць до виборів теж слід

розглядати як елемент передвиборчої кампанії, націлений показати його ефективність на цій посаді. Покаже та швидке відсторонення Арсенієм Яценюком міністра охорони здоров'я Олега Мусія через проблеми з державними закупівлями ліків мало на меті показати очільника уряду як жорсткого менеджера, що теж може принести певні електоральні дивіденди. У цьому плані у «Народному фронті» найбільше можливостей для піару, оскільки до цієї партії входить і спікер, і прем'єр міністр, і низка діючих міністрів.

З іншого боку, проти Петра Порошенка та Арсенія Яценюка грає той факт, що вони повинні відповідати перед виборцем не тільки за власні прорахунки, а й за помилки своєї команди. Особливо критичною є ситуація у Президента, оскільки до його команди у суспільства

виникає все більше питань. Зокрема, громадяни незадоволені бездіяльністю Нацбанку на чолі з Валерією Гонтаревою щодо девальвації гривні та захисту інтересів клієнтів комерційних банків. Генеральним прокурором Віталієм Яремою так і не було проведено реформи прокуратури, а критика окремих прокурорів журналістами не знаходить відповіді. Незрозумілим також залишається роль міністра оборони Валерія Гелетея, який також був призначений за квотою Президента, у «іловайській трагедії». Критика окремих урядовців з команди Президента та прем'єр-міністра буде опосередковано бити по позиціях цих політиків і їхніх партій на виборах.

Петро Порошенко й Арсеній Яценюк також відповідають перед виборцем за прорахунки своїх команд

Пристрасті навколо Валерія Хорошковського

Валерій Хорошковський, другий номер у списку «Сильної України», проводить передвиборчу кампанію навіть активніше, ніж лідер партії Сергій Тігіпко. Цей факт свідчить про бажання політика якомога швидше повернутися в український політичний процес після того, як два роки тому він покинув Україну через погіршення особистих відносин з Віктором Януковичем. Персональна квота у прохідній частині списку «Сильної України» та часта присутність на провідних телеканалах країни свідчить про значні амбіції Валерія Хорошковського, який у різний час займав ключові посади в державі: від заступника голови президентської адміністрації до голови СБУ та першого віце-прем'єр-міністра в уряді Миколи Азарова.

Той факт, що протягом 21 місяця, а саме з кінця грудня 2012 року, Валерій Хорошковський не проживав на території України, став причиною подачі позову щодо скасування його реєстрації у ЦВК. Відповідно до Конституції України, кандидат у народні депутати пови-

нен проживати на території України протягом останніх п'яти років. Позов у суд подали Мустафа Найєм і Сергій Лещенко, відомі журналісти та громадські активісти, які самі є кандидатами у депутати від «Блоку Петра Порошенка».

Валерія Хорошковського пов'язують з кількома резонансними справами часів президентства Віктора Януковича, а тому його повернення в українську політику викликало широке суспільне обговорення. Виняткова поблажливість суду у справі скасування реєстрації була однозначно сприйнята як збереження старих корупційних схем і політичної залежності судової гілки влади.

Тим не менше, політик вибудовує свій імідж успішного менеджера та послідовного прихильника реформ. Він гостро розкритикував президентську «Стратегію 2020» за її беззмістовність, заявивши, що для 60 реформ потрібні надзвичайні фінансові та часові ресурси, тоді як основних реформ має бути лише три: судова, антикорупційна та правоохоронних органів.

Поблажливості суду у питанні реєстрації Хорошковського — це один доказ політичної залежності українських судів

Люстрація сміттєвим баком як ознака радикалізації суспільства

Ще одним доказом необхідності дострокових парламентських виборів є те, наскільки агресивнішим стає ставлення суспільства до дискредитованих політичних еліт, які і досі представлені у Верховній Раді. Той факт, що до кримінальної відповідальності не було притягнуто жодного з державних чиновників

**Відсутність
покарання
чиновників
робить
суспільство
більш
агресивним**

часів Януковича, а депутати, причетні до прийняття так званих диктаторських законів 16 січня та розпалювання проросійського сепаратизму на Донбасі, і далі працюють у парламенті, змушує натовп самим вершити правосуддя.

За останні тижні поширення набув trash bucket challenge, коли народних депутатів від Партії регіонів привселюдно викидають у контейнер для сміття. Жертвами цього неоднозначного флешмобу вже стали Віталій Журавський, Віктор Пилипишин і Нестор Шуфрич.

Останнього жорстоко побили представники радикальних організацій біля Одеської облдержадміністрації 30 вересня 2014 року.

Це свідчить про посилення незадоволення населення відсутністю справедливого покарання для осіб, причетних до корупції та порушення прав людини, та бездіяльністю влади у цьому напрямку. Це чіткий сигнал українській владі щодо необхідності проведення реформи юстиції та оновлення політичних еліт.

З іншого боку, подібні інциденти будуть використовуватися «Опозиційним блоком» під час передвиборчої кампанії для створення образу жертви переслідувань. Нагадаємо, «Опозиційний блок» став прихистком для багатьох колишніх «регіоналів», одним з яких є і Нестор Шуфрич. Також ці факти будуть використовуватися при апелюванні до світової спільноти та критиці нинішньої влади.

**«Опозиційний
блок» використовує
факт побиття
свого члена для
створення образу
жертви**

Метою публікації є надання об'єктивної інформації про поточні політичні події в Україні та поглибленого аналізу головних тенденцій внутрішньополітичного життя в державі. Подібний аналіз допоможе розставити пріоритети у справі проведення реформ у різних сферах державної політики та оцінити якість державних рішень з точки зору їх впливу та послідовності. Окрема увага приділяється оцінці політичної конкуренції в Україні та здатності ключових політичних гравців реагувати на виклики часу.

*@2014 Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД)
У разі цитування обов'язкове посилання на МЦПД*

Автор ідеї: Віра Нанівська

Відповідальний за проект: Ярослав Ковальчук

Відповідальні за розділи:

«Державні рішення» — Ярослав Ковальчук

«Економічна ситуація» — Василь Поворозник

«Політична конкуренція» — Ярослав Ковальчук

Колектив експертів МЦПД:

Віра Нанівська, Ярослав Ковальчук, Василь Поворозник, Ангела Бочі, Анатолій Октисюк, Олена Захарова, Володимир Притула, Василь Філіпчук

Цей матеріал підготовлено за підтримки Міжнародного фонду «Відродження». Думки та погляди, висловлені у матеріалах видання, можуть не співпадати з позицією Міжнародного фонду «Відродження»